

QUIQUE FLORES, GOLEJADOR MÀXIM

«El futur és nostre»

Fill d'una parella de famosos, fillol del mateix Di Stefano Quique Flores ha estat, sense cap dubte, un dels fitxatges més encertats del València C. F. Tot un professional que s'ha donat per complet al seu club, aconseguint revaloritzar la seua cotització al nivell dels millors.

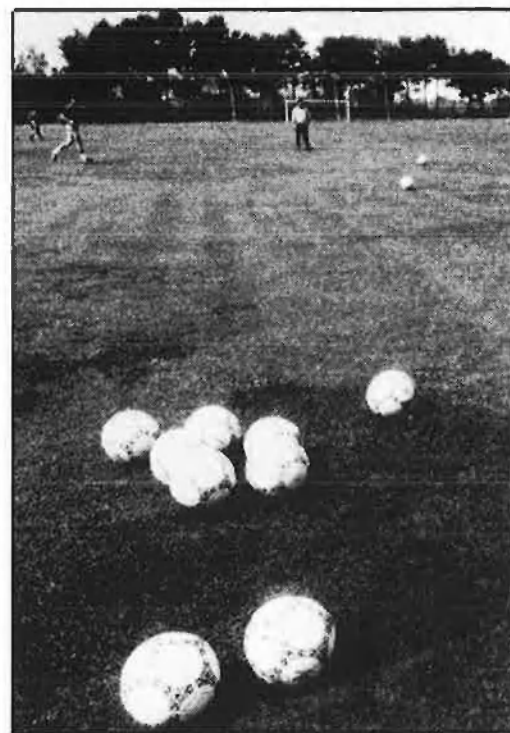
Vicent Martín

Quique Sánchez Flores, fill d'Isidro, ex-futbolista famós del Real Madrid i de Carmen Flores, germana de la Lola d'Espanya, és el jugador

més cotitzat de l'actual plantilla valencianista. Jugant de defensa ha estat capaç de marcar nou gols. Cosa que el converteix en el màxim golejador empatat amb Alcaniz i Sixto. El seu futbol és fàcil, fluït, elegant. L'aparença de fragilitat queda trencada per la des-

«La directiva ha complit amb serietat i formalitat, i, ací, estic ben a gust en tots els aspectes».

imboltura amb què es mou sense cap necessitat de pegar puntellons al rival. Tot jugant en segona ha estat internacional i sospiren per ell clubs com el Madrid i el Barça. Té la fitxa més alta després de renovar contracte pels pròxims cinc anys, subscrit a mitjan de temporada quan el Sevilla, representat pel conegut mitjancer Alberto Toldrà, que anteriorment gaudia del monopoli per fitxar i traspasar al València, forçà la situació per endur-se'n el «faraonito», malnom amb el qual el coneixen els companys i després de ser batejat a una de les emissores de ràdio valencianes.

«Jo en el València, sempre ho he dit, em trobe ben a gust. Vaig eixir del Pegaso en tercera per fitxar per un equip que sempre havia admirat. El València em va permetre jugar en primera i m'ha brindat una oportunitat única per consolidar-me i donar-me a conèixer. Vaig venir sent un xicot i ací he completat la meua formació personal. No ho dic per quedar bé, les persones que em coneixen bé ja ho saben. De menut sempre vaig admirar el València per damunt dels altres. Era la seua època daurada i Di Stéfano, l'entrenador, era el meu padrí. Jo estiujejava a la Pobla de Farnals i solia assistir als partits amistosos que s'hi jugaven. En aquell moment hauria pagat per fitxar al València».

Seriós i de caràcter senzill, s'expressa amb sobrietat i accepta amb naturalitat la fama de què gaudeix: «no m'ha agradat molt el món de la faràndula i de l'espectacle. De vegades vaig

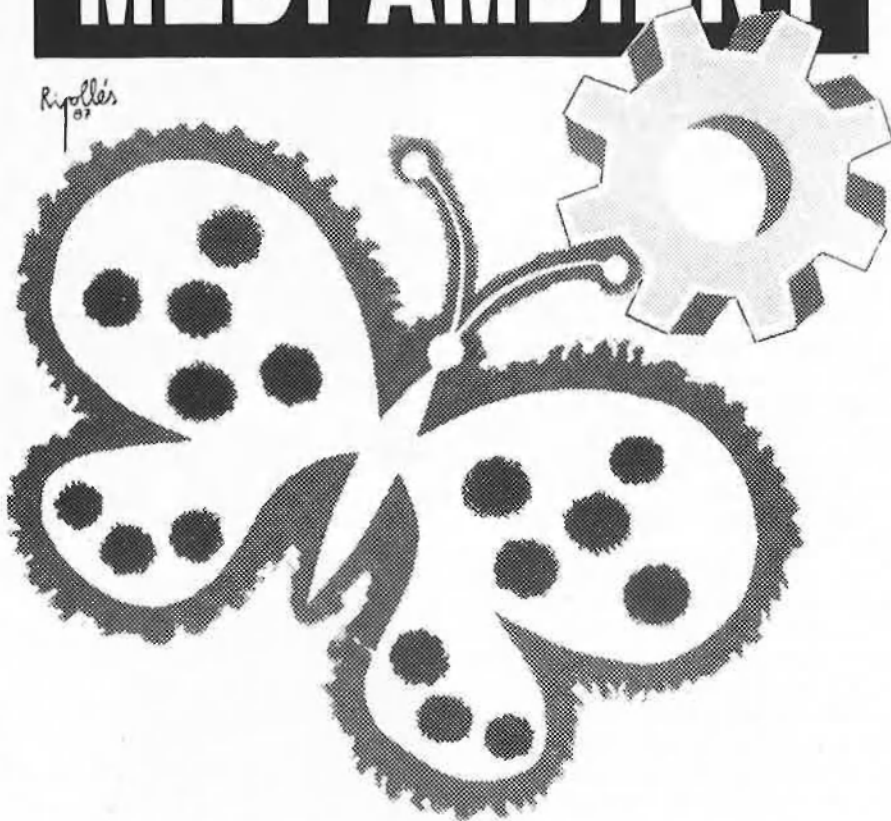

a veure la meua mare si actua, sempre que no siga la nit del debut, perquè em pose prou nerviós. Sóc més aviat introvertit i no m'ha seduït mai el món artístic. Accepte el treball de la meua mare i de la meua tia i el dels meus cosins, però el meu món és el futbol». Declara estar perfectament integrat dins el València, en data pròxima es casarà a Madrid, boda postposada l'any anterior pel descens: «No em va importar jugar en segona, ha estat un repte tornar a primera, les coses s'han fet bé per part de tots, el públic ens ha donat suport com mai no m'ho havia esperat. A mi, les coses m'han eixit bé, però el treball col·lectiu ha estat la clau».

No té cap inconvenient a jutjar el famós contenciós de la seua tia, Lola Flores i el Ministeri d'Hisenda: «La meua tia ha incomplert amb algunes declaracions, però no tenia la intenció d'amagar o defraudar, el que passa és que pel seu nom i la repercussió que té la seua vida, els ha vingut molt bé, als d'Hisenda, perquè els artistes no badassen, és com una arma intimidatòria».

Sobre el futur immediat assenyala: «Seguiré jugant en el València, tinc un contracte fins el 92 i de moment el compliré. Si el València vol traspassar-me, haurem de parlar-ne i posar-nos d'acord. Qualsevol professional sempre desitja millorar, però jo no m'acolliré al famós decret per anar-me'n del club. Ara estic ben a gust en tots els aspectes, s'ha complert amb serietat i formalitat per part de la directiva i la plantilla ha estat a l'altura exigida. El futur és nostre». □

1987 ANY EUROPEU DEL MEDI AMBIENT

 GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA D'OBRES PÚBLIQUES, URBANISME I TRANSPORTS
DIPUTACIONS D'ALACANT, CASTELLÓ I VALÈNCIA